

28

To fjældne Sange.

En bedragen Elfers Qvad.

(Gammel bekjendt Melodi.)

En Bise vil jeg sjunge
Dg det for alle Unge
Især for de Piger, som har ustadigt Mod;
Jeg havde mig en Kjæreste,
Som jeg oprigtig elskede,
Men nu kan jeg fornemme, hun bliver mig for god;
Det bør Ingen tænke, det bør Ingen tro,
Dog findes vist Mange, som holde sig med To,

Af Munterhed og Glæde
Jeg ikke kan gvæde,
Thi al min Fornøielse er omdendt til Sorg;
Det gaar ei af Minde
Men huskes i Sinde,
Jeg haaber paa Gud, som min trofaste Borg;
Da Tiden for mig falder moisom og lang,
Saa har jeg faat Vist til at skrive en Sang.

Jeg havde knapt fyldet
De Dage jeg hylbet,
For Hjertet blev stormet af Angest og Nød,
Men Gud vil jeg bede
At han mig vil lede,
Dg skænke mig Kraft og Fornuft til min Død;
Da du, her i Verden ei bliver min Brud,
Saa giv at vi engang maa samles hos Gud!

Hvergang som vi vare
I Fryd uden Fare,
Jeg rostes for Andre, da var du mig tro;
Du svor iblandt Andet,
Dg tit Dig forbandet
At aldrig i Livet Du fik nogen No,

V box 10:287

Hvis jeg nogen Anden mig kaarede ud,
Dg ikke af mig blev indviet til Brud.

Al mindes Du Gangen
I Haven, hvor Sangen
Kun lod: ene Døden skal løsne vort Baand?
En Krands jeg dig skjænkte
Med Guldpærler slængte,
Dg Du satte Jaordets Ring paa min Haand;
Du mindes dog vel, at alt Dette er sandt,
Derpaa tør jeg sætte min Sjæl udi Pant.

Jeg kan ikke sige,
Jeg er blandt de Rige,
Men derfor jeg ikke vil være din Nar;
Ei havde jeg ventet
Du havde mig krænkert
Saa saare i Sindet, som gjort du nu har;
Med Taalmod jeg haaber at Alt overgaaer,
Vel dig om du trostlig for Dommeren staaer!

Den Tid du mig hyldeb'
Mit Hjerter du fyldeb'
Med indvertes No, og med sødeste Fred;
Nu Intet mig glæder,
Jeg sukker og græder,
Jeg rovedes Alt, da du svigtet din Gæd;
Men Herren i Himlen forbliver min Ven,
Jeg beder: han ikke dig straffe igjen.

Den Aften til Søndag
Du yttrede Mishag,
Jeg mærkede strax du mig elsted' ei meer;
Al! al! at mit Hjerte
Ei bristed af Smerte;
Dog Gud han af Naade til Lidende seer.
Han styrke vil mig hen ad Fremtidens Veie.
Skjønt jeg, o Troløse! ei glemme kan dig.

Jeg beder Alfader
At han dig forlader,
Dg skjænke mig Een, der er trofast mod mig;
Gud give hernedens
Samvittighedsfreden

Maa vende tilbage hernedens til dig!
Hvis Herren dig giver en oprigtig Ven,
Jeg aldrig af Hjertet misunder dig den.

Kun Et jeg dig beder:
At Kristus din Leder
Maa blive, mens du her paa Jorden er til;
Sviqt aldrig hans Lære,
Men hold den i Ære,
Da Banen du tryggelig henvandre vil;
Da samles vi gladelig hiinsides Grav,
Her maa vi omtumles paa Jordlivets Hav.

See Rosen i Haven
Den visner, og Graven
Modtager dens Blade, saa falder og jeg;
Du knækked' min Stengel,
Men Evigheds Engel
Han retter den atter; hist favner jeg dig.
Naar Graven forlangst har bortffjernet dit Savn,
I Himlen vi samles dog sikkert engang.

Den første Kjærlighed.

Bekjendt Melodi.

Drengen.

Hør mig, o Pige, med det guldgule Haar,
Siig mig hvorfor Du saa tankesfuld gaar:
:; Kjender du Amor, den venlige Gud?
Fatter Dit Hjerter hans tryllende Bud? :;:

Pigen.

Nys jeg i Kirken stod smykket som Brud,
Vendte mit Hjerter mod Himmelens Gud;
Moderen kalder mig endnu sit Barn,
Amor mig for et Letsindigheds Skarn.

Drengen.

Naar jeg indtræder i kommende Vaar,
Fylder jeg netop mit syttende Aar;
Pige, vil du være Kjæresten min,
Saa vil jeg glad blive Elskeren Din.

Pigen.

Dreng, er du gal? Nei det gaar ikke an,
Syttenaars Ungling at kaldes for Mand;
Hvor faa vi Føde, og hvor skal vi boe?
Hvor kan jeg trygt paa Din Kjærlighed tro?

Drengen.

Vi flytte ud til den grønklædte Skov
Dg synge med Fuglen om Elskov og Lov;
Bygger en Hytte af Grene og Mos,
Som skal beskytte vor Elskov og os!

Blive vi sultne, da spise vi Bær,
D, vi skal leve saa lykkelig' der,
Hoppe og dansse og springe omkring,
Kysfes og klappes og dansse iring.

D, naar jeg tænker den salige Stund,
Da jeg skal kysse Din heilige Mund;
D, lad mig ikke forsviølet bortgaa!
Kunde jeg blot dine Blikke forstaa.

Ja nu er Alting klappet og klart,
Maatte kun Brylluppet stee i en Fart.
Men, jeg er bange det lykkes os ei,
Fader og Moder, de sige vist nei!